

Szentmihályi

ÉLE T Ü N K

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2002. szeptember 1.

Újrakezdés a száz éves évforduló jegyében

Ezen az őszön minden a száz éves évforduló jegyében fog történni. Tartalmas ünnepség lesz. Kérjük, olvassa el a programot, és vegyen részt rajtuk! Ilyen nyolcad, búcsúnyerési lehetőség nagyon régen nem volt templomunkban, és Budapest más templomában sem!

Megújult a plébánia munkatársi gárdája is. Először is szeretném megköszönni azoknak, akik más formában lesznek jelen a továbbiakban: *Kenesei Kálmánné Mária* az irodában szolgált, sajnos tavasszal közbejött egy súlyos láb betegsége. Rá továbbiakban mint anyakönyvi másoló, iktató, adatkezelő továbbra is számítunk. Az új irodista *Morvay Árpád* lett, aki mind az irodai ügyeletet, mind a pénztárkönyvelést, áfa ügyeket, urna-ügyeket is vállalta. Változás történt kántorunk személyében is. Régóta szeretnénk kis gyermek énekkart, szkolát. Szeretnénk a Néri iskola zenei életét a templommal összehangolni. Mivel eddigi kántorunk *Krizsevszky Sándor* a Szent Kereszt templomban kórusvezető, ezért a nagy ünnepeken soha sem tudott itt lenni, valamint az új kántor az iskolában is tanít, ezért az új lehetőség *Dolhai Béla* mellett döntöttünk. Új hitoktatók is kezdik munkájukat az ősztől: *Szőke Gyöngyi*, és *Maróti Lászlóné Gabi*. Maróti Gabi egyben az új közösségi ház gondnokasszonya is lesz. Őket külön is bemutatjuk ezen számunkban. Végre megoldódott a sekrestyés ügye is. Már egy éve, hogy sekrestyésünk angolosan lelépett. Most sikerült sekrestyést találnunk *Tékár Józsefné Erzsike* személyében, aki régi szentmihályi lakos.

Mit kérünk a hívektől? Fizikai segítséget az új ház berendezésére, kertrendezésre, bútorokat, és persze aktivitást, majdan a közösségi ház élettel való megtöltését. A pincében szeretnénk a fiataloknak ping-pong asztalt, tv-t, videót, biliárd asztalt berendezni, ahol eltölthetik hétvégi estéjüket. Szeretnénk megújult karitasz életet. Ősztől nyugdíjas klubot

akarunk indítani. Imacsoportokat szeretnénk a templomba szervezni.

A megújulás reményében több vita is volt a nyár folyamán. Először is a karitasszal. Rengeteg programot szerveztek eddig is, de mind titokban. Persze jól tudom, személyesen kell a meghívás. De ki hallott szeretet vendégségekről, karitasz kirándulásokról, karácsonyi ünnepségről, stb? Pedig minden évben vagy tíz karitasz rendezvény is történt! Ezentúl minden csak úgy lehetséges, ha a templomban nyilvánosan is ki lesz hirdetve. Ez nem zárja ki azt, hogy a régi öregeknek személy szerint is szólunk, hívjuk őket. Ugyanez a nyilvánosság érvényes a többi csoportra is. Nagyon sok mindenről sokszor még a plébános sem tud! Például a plébános, mint fenntartó a cserkészcsapat felügyelője (de egyébként cserkésztsízt is). Ebben az évben vártam, mikor lesz már nyári tábor, hol lesz, mikor kell oda menni szabadtéri misét mondani, meglátogatni őket. Akárhány helyen szolgáltam eddig, és akármilyen eldugott helyen volt tábor a hegyek mélyén, eddig mindig sikerült meglátogatni őket. Kivéve ebben az évben, semmilyen meghívó sem érkezett, azt sem tudtam, merre mentek táborozni. Pedig még az iskolai tábor is meglátogattam volna legalább egy napra, ha időben sikerül az egyeztetés.

Szeretnénk azt is elérni, ha iskoláról esik szó, ne csak a Néri iskolára gondoljanak a hívek. Van még négy másik általános iskolánk is. Ők mostoha gyermekként voltak eddig kezelve. Remélem, adventre, péntekenként már a Hermann iskolából is jönnek gyerekek reggeli áhitatra az iskola kezdés előtt a templomba, hisz oly közel van hozzánk az iskola.

A többi programokra is szeretnénk bevonni minden iskola hittanosait is. A konkrét tervekről, időpontokról a búcsúi számban fogok majd beszámolni.

Horváth Zoltán plébános atya

Plébániai hittanos táborok: Ezen a nyáron is, csakúgy mint tavaly, táborozni voltunk.

Először az általános iskolás korosztály indult el egy hetes plébániai táborba Püspökszentlászlóra, majd az ifjúsági hittanosok Füüzéren töltöttek el egy hetet, s augusztusban a kicsikkel táboroztak Sándor atyáék Tiszaföldváron.

Azoktól kértünk rövid élménybeszámolót, az együtt töltött napokról, akiket itthon találtunk augusztus közepén. Ezekből egyházközségünkben talán mindenki kaphat egy kis izelítőt a táborok hangulatáról, szelleméről.

Kolozsvári Vince így számolt be: „Nagyon hosszú utat tettünk meg Püspökszentlászlóig, de a táj kárpótolt mindenért. Szálláshelyünk tiszta, és kényelmes volt. Hatalmas túrákat szervezett Zoltán atya, és olyan helyekre jutottam el, amelyek szépségére nagyon sokáig emlékezni fogok.

Voltunk Máré várában, amely gyönyörű helyre épült, és a sikondai strandon, ahol nemcsak a fáradalmainkat pihenhettük ki, hanem a vizet is élvezhettük. Pécsváradon megnéztük az apátság templomot. Azért is öröm volt számomra ez a tábor, mert sok gyerekkel jobban megismerkedhettem, és sok új barátot szereztem.”

Káplár Eszter két tábori eseményt írt le, amelyek számára a legemlékezetesebbek voltak: „A püspökszentlászlói hittanos tábor szerintem nagyon izgalmas volt, de bennem mégis két nap maradt meg igazán.

Az egyik az, amikor a legnehezebb túrára készülődtünk.

Táboroztunk a nyáron...

Zoltán atya azt mondta, hogy 18 km-t fogunk menni. Máré várát néztük meg, ott megebédeltünk, majd felfrissülten tovább indultunk. Már éreztük, hogy annyit mentünk, hogy lassan meg kellene érkeznünk, amikor kiderült, hogy eltévedtünk. Mondhatom nem nagy örömmel fogadtuk a hírt, mert már így is eléggé fáradtak voltunk. Jókor kitérővel, éhesen és álmosan értünk haza, amikor kiderült, hogy a 18 km-ből 27 lett. Még büszkéek is voltunk magunkra, hogy ilyen komoly gyalogtúrát is meg tudtunk tenni.

A másik nagyon emlékezetes nap a pécsvárad kirándulás volt. Miután megnéztük a várat a társaság két csoportra oszlott. Az egyik azt választotta, hogy felmászik Zengőre, a másik csoport lenn maradt. Én a hegyre mászók csoportjába álltam. Ez az út egy kicsit nehéz volt, de rájöttem, hogy jól választottam, ugyanis a hegytetőről gyönyörűségecs táj tárult a szemünk elé, s lenn a völgyben sok kis falvat láttunk.

Nekem ez a két nap volt a legemlékezetesebb a hittanos táborból, bár most jut eszembe, hogy a táborúzi vetélkedők is nagyon jók voltak.”

Morvay Árpádné Ági néni így emlékezik: „Ebben az évben a hittantábor június 23 – július 1-ig volt Püspökszentlászlón, a Mecsek közepén, Zengő lábánál. Szállásunk a Vác Jenő atya vezette Életrendezés Házában volt, a felsősök pedig sátoroztak a ház erdős hegyoldalában.

A falucska eredetileg elhagyatottan állt az elmúlt

évtizedben, de lassan ismét benépesül. Sokan látogatják a szépen felújított házat, hiszen többen rádöbbennek, hogy életük összegubancolódtott dolgait a mindennapok rohanásában lehetetlen rendbe tenni. A kedves jesusita atya lelki segítséget nyújt minden hozzá fordulónak.

A falu egy régi szépsége a még imitt-amott felcsillanó püspöki nyaraló, illetve van arborétum is forrással és egy kis tóval. Ebben a faluban csend van, tiszta a víz, a levegő, és csodálatos zöld karjaival körülölel mindent a Mecsek. A látvány páratlan, amely kivétel nélkül mindenkre nagy hatással volt. Ezt a gyerekek többször megfogalmazták hálaadó imáikban.

Mindannyiunk öröme, naponta volt szentmisénk a lelki-gyakorlatos ház szép, új, fából faragott kápolnájában.

Programjaink mind felejthetetlen élmények maradnak: Királybánya, Ófalu, Sikonda-fürdő, Pécsvárad, Réka vára, Máré vára, Mecseknádasd, Zengő. Mindezeket természetesen gyalogtúrával, Zoltán atya vezetésével és tempójában tettük meg. Ennek köszönhetően a tábor vége felé, már meg sem kottyant a társaságnak a napi 10–15 km.

Szép, igazi testi és lelki felüdülést jelentő volt ez a tábor a hosszúra sikeredett tanév után. Sokáig fogunk emlékezni rá mindannyian.

Hála legyen érte Istennek, a szervezőknek és mindenkinek, aki segítséget nyújtott nekünk.”

Dédestapolcsány – Néri tábor

Eljött a várva várt nap 2002. július 1. Várta ezt a napot gyerek, szülő, tanár, nagypapa, nagymama, az egész iskola... egyszerűen mindenki. Nagy tömeg gyülekezett már kora reggel a népstadioni busz végállomásánál csomagokkal megpakolva. Bepakolás és búcsúzkodás után izgatottan indultunk neki az útnak. A gyerekek örültek, hogy végre rájuk szakadhatott a szabadság, a tanárok meg azon törték a fejüket, vajon mit felejtettek otthon, hogyan lesz a szállítás, lesz-e olyan gyerek, aki nem bírja a buszt (róka-rudi!).

Néhány óra utazás után megérkeztünk táborhelyünkre, a gyönyörű környezetben lévő Dédestapolcsányra.

A tábor igazi paradicsom volt. Hatalmas erdőségekkel körülvéve, játszótér, focipálya, vagyis amit akartok, minden. Az elhelyezkedés után rögtön birtokba is vettük a tábort. Lehetett tollasozni, focizni, rögzíteni, és meg nem tudom mondani, mennyi mindenféle játékot, amit lehoztunk magunkkal.

Ez alatt a röpke egy hét alatt ellátogattunk Egerbe, ahol megelevenedtek lelki szemeink előtt az *Egri csillagok* hazaszeretetükről híres, életüket a szabadságért is odaadó védői, azok a hősök akik példát adtak hűségükről a

házáért. Megtekintettük másfélórás túrával Dédes várát, legalábbis ami megmaradt belőle. A vár tetejéről festői környezet látványa tárult elénk, az egyre ritkább, érintetlen őserdőről. Megcsodálhattuk a közeli víztározót, és a vízműveket, ahol „készítik” a vizet.

Ezek után már nem csodálkozott senki, hogy magyar ember inkább bort iszik, mint vizet a csapból. A programokat még sokáig lehetne sorolni. Strandolás az egri strandon, olyan hatalmas platánfa alatt telepedtünk le, hogy hatan alig értük körbe, éjszakai túra az ősi rengetegbe, stb.

Lelki feltöltődésünkről Szegedről Sándor atya gondoskodott.

Volt reggeli torna is, ami felébredésünket, kézműves foglalkozások, számháború a csapatok közötti versenyek, az esti tábortűznél gitáros éneklések, énektanítás, stb.

A programok után pedig finom ebéddel, vacsorával vártak bennünket a konyhán.

Köszönet mindazoknak, akik ezt mind lehetővé tették, hogy iskolai táborunk ilyen jól sikerülhetett, és jól éreztünk magunkat. Isten áldja meg őket.

Szőke István

Hajóvezetés, békavár-építés és zsákban futás

Sokféle tábort szerveztünk már az elmúlt nyolc év alatt és tapasztalataink alapján megfogalmazódott az, hogy talán hasznos lenne a „kicsik”, az óvodás és kisiskolás korúak számára egy külön tábort szervezni. Az elhatározásból valóság lett: Augusztusban *Hernád Sándor* diakónus vezetésével összejött a kis csapat. Nagyon kellemes környezetben voltunk: a táborozásra kitűnően alkalmas

homoki plébánián, amelyet egykori káplánunk, *Tamási József* atya, 19 éve *Tiszaföldvár*, *Marifű* és *Homok* plébánosa alakított ki. (A csoportok fogadására télen-nyáron alkalmas plébániát jó szívvel ajánljuk a táborozni akaró csoportok: gyerekek, fiatalok és nyugdíjasok figyelmébe is!)

Sokszínű programunkban szerepelt az alig negyven kilométerre levő szarvasi Arbo-

rétum meglátogatása, majd egy órás hajókázás a Kőrös-folyó holt ágában. A kis hajó kitűnő humorú és jó szívű kapitányának köszönhetően majdnem minden gyermek vezethette – kormányozhatta – a hajót, matróz-sapkával a fején. (Ha minden igaz, erről majd fényképes bizonyítékkal és emlékekkel is tudunk szolgálni...)

A homoki sportpályán nagy ügyességi versenyt rendezett

Sándor bácsi és *Mihályi Gyuri*. Volt ott sok minden, a kézenállástól a zsákban futáson át a korláton menésig (persze a szükséges biztonsági óvintézkedések mellett). Hosszan lehetne sorolni a mókás játékokat, amelyeken a gyerekek ügyességük mellett vidámságból is jól vizsgáztak.

Mivel eső után voltunk, ezért sok béka is volt a táborhelyül szolgáló plébánia környékén. A gyerekek hamar megtalálták, „befogták” a békákat, és kedvenc játékkukká a „békavár” vagy „békafarm” építése vált – alagúttal.

Persze a strandolás sem maradt el a tiszaföldvári meleg vizű strandon, ahol Sándor atya – a gyerekeknek inkább bácsi – válláról lehetett vízbe ugrálni, de volt úszóverseny is és persze a közkedvelt labda sem maradt otthon. Az egész napos strandolás után nem kellett attól félnünk, hogy a palacsinta-hegyek nem fognak el. Szerencsére a gyere-

keknek végig kitűnő étvágyuk volt...

Esténként a plébánia mellett levő templomban adtunk hálát Istennek az elmúlt napokon kapott ajándékokért, az együttlét örömeért.

Egy kis kiruccanás keretében megcsodáltuk az egykor büszkén kommunista városnak kikiáltott Martfűn a kételkedő Szent Tamás apostolról elnevezett új templomot, amely sokunk véleménye szerint az egyik legjobban sikerült modern templom az országban. Felépülése érdekében Tamási József atya még koldult is – reverendában, Budapesten, a belvárosi Váci utcában. Nagyboldogasszony ünnepének vigíliáján itt vettünk részt a szentmisén, melyen József atya bevont ministrálni minden szentmihályi gyereket – vagy ahogy ő nevezte őket: a *pincurkákat*. Nagy volt a megilletődés, hiszen életükben először voltak fent a szentélyben mint közreműködők. De

József atya mise közbeni biztató szavainak és mosolygós tekintetének hála, minden pincurka ügyesen ministrált, a végére elég magabiztosan.

Volt rajzverseny is, ahol a kirándulásokon látott állatokat lehetett lerajzolni. A sok szép alkotás díja általában csokoládé volt, így a csokikészlettel sem kellett sokáig bajlódunk.

Esténként kis csoportokban mesét olvasott *Hernád Gyöngyi* néni és *Gerhard Lenke* néni, majd az elmaradhatatlan „jó éjt-puszi” után álomba szenderült a kis csapat.

A táborban mi, felnőttek is jól éreztük magunkat, de lényegesebb az, hogy elmondásuk és csillogó szemeik alapján a gyerekek sem voltak ezzel másképp. Ezért hát elhatároztuk, hogy jövőre újra elvisszük valahová a pincurkákat. Hála Istennek és köszönet mindazoknak, akiknek a tábor gondtalan egy hetét köszönhetjük.

Lauber Lászlóné Magdi

Cserkész tábor a Mátrában (Július 8–19)

Cserkészcsapatunk immár három éve ízlelgeti a nomád táborozás édes és olykor kesernyés ízeit. Idén, nyári táborozásunk történetének talán legnagyobb próbatételén vettünk részt. Tavalyi, bihari táborozásunk után nem is sejtettük, hogy éppen az erdélyihez képest jámbornak nevezhető hegyeink egyikeben éljük majd át a természetvel való küzdelem szá-

munkra legádázabb csatáját. De kezdjük az elején!

Két csapat, a *929-es Szent Mihály* és a *133-as Szent György* vezetősége úgy döntött, hogy kísérletet tesznek egy közös tábor megvalósítására. A hosszas előkészületek és a közös építmények felállítása után július 9-én érkezett le a cserkészek zöme a táborhelyre. A tábor a Mátra hegységben, Gyön-

gyöstől északra, a Galyatető felé vezető úton egy völgyben, a karoshidi tisztáson helyezkedett el. A táborhoz kapcsolódó keretmese és képei, jelmezei az Ókori Egyiptom kultúráját és történetét próbálták a cserkészek számára érthető közelségbe hozni. Az alaptörténet szerint a fáraó két fia közül az egyik, kikéri apja örökségét, hogy a nép felével (929 Szent

Mihály) Felső-Egyiptom vidékére költözzön, és a területet birtokba vegye, míg Alsó-Egyiptom a fáraó fennhatósága alatt marad (133 Szent György). Ettől kezdve a két nép „ellenségekként” él és többször összeméri erejét (számháború stb.). Ez az állapot egészen addig tart, míg Alsó-Egyiptom egyik hercegének és Felső-Egyiptom hercegnőjének frigye ki nem békíti az ellenségeket. Ettől kezdve szent a béke. A programban volt szellemi vetélkedő, akadályverseny, forgószínpad, strandolás, lelki nap, métázás, leánykérés, lakodalom, éjszakai bátorságpróba, fáklyás szeretetlakoma stb.

Úgy tűnt, hogy az időjárás is mellénk áll és derűs, kellemes időt fogunk ki. Azonban ha így lett volna valószínű, hogy ez a beszámoló is jóval szegényesebb lenne. Július 13-án, szombat éjjel már mindenki aludt, a vezetőség jó hangulatú, szokásos megbeszélésén fontolgatta a következő napi teendőket, mikor a Mindenható megnyitotta az égi csapok kallantyúját magában így szólva, Edward király, angol király után szabadon: – Had látom úgymond mennyit ér a „cserkész virtus”!

Óriási özönvíz zúdult a táborra kimosva a csipát az alvók szeméből. Az eső hideg vizétől felgyorsuló vérkeringéssel rohantak a vezetők a sátrakba „kis esti árkolásra”

buzdítva övéiket. Ki esőkabátban, ki félmeztelen, ki még ujját szopogatva, az álompillangót kergetve látott hozzá a teendőkhöz. A dán mezőgazdasági gépgyártás legújabb rotációs kapait megszegyenítő gyorsasággal forgatták az ásót cserkészeink. A hirtelen támadt hömpölygő vízfolyam éppen sátrunk bejárata felé tört előre, míg sokat próbált sátrunk tetejének kis lukacskaín felülről kopogtatott az eső igen lelkesen. Nemsokára azonban levezettük a vizet, majd ponyva is került lakhelyünk tetejére. Ezután a többiek segítségére siettek azok, akik saját helyüket már biztonságban tudták. Lassan úgy tűnt, hogy mindenki átvészeli az esős éjszakát és visszabújhatunk hálózásainkba, azonban újabb galiba adódott. A volt NDK autógyártásának egyik gyöngyszeme, az élelmiszer és vízszállításért felelős villám-szekér (Barkasz) elakadt a sárban. A mélyépítésű, brummogó cukorfalat kiemelésére és helyes úrtelelésére szinte az egész tábor összesereglett vacogó fogakkal. Néhány „Hó rukk!” és „Ha én ezt a klubban elmesélem!” felkiáltás után sikerült a szekeret kimenteni. A patak, mely pár nappal ezelőtt még ki akart apadni, most a többszörösére duzzadt mindent elsöpörve, ami az útjába került, hatalmas köveket görgetve. Az elkö-

vetkező napok így borongós, esős időt hoztak. Hátra volt még az egyik legnagyobb próbatétel: a kétnapos portya. Meghatározott útvonallal, főző alkalmatosságokkal és élelmiszerrel kellett az őrsöknek nekiindulni, hogy két éjszakát a vadonban töltsenek, eső ide vagy oda. Jött is a mennyei áldás jégeső formájában. Sajnos pezsgőt nem küldtek a jéghez az égiek. Néhány vezetővel kiruccantunk megnézni, hogyan boldogul a nép. A nosztalgia érzésének hatására kibugygyantak könnyeim miközben figyeltem amint paprikás krumplit főztek a *Sasok* (az egyik őrs) a szakadó esőben. Visszagondoltam azokra az időkre, amikor a segédtszti táborban, bográcsban fasírtot sütöttem, mialatt az olajban landoló esőcseppek lágy zizzenése törte meg a természet csendjét. Arra gondoltam, hogy szegénykék vacsorája legalább nem fog odaégni.

A boldog visszatérés és a kiadós szeretetlakoma után összeraktuk a tábort majd egy esős pénteki napon, elhagytuk a „nehéz harcok helyét”, „tanuló oskolánkat”. A résztvevők visszajelzéseiből ítélve mindenképpen sikeres volt idei táborunk. Megtapasztalhattuk, hogy a nehézségek, a közös élmények és az egymásrautaltság mennyire erősíti az őrsi szellemet, közösséget.

Vasváry Viktor

Terveink az új tanévben

Milyen hamar vége lett a szünidőnek – sóhajtanak fel a diákok és tanáraik egyaránt. A nyár vége felé már egyre többet gondoltak a gyerekek a rég nem látott osztálytársaikra, s mi tanárok meg arra, hogy hogyan is szeretnénk még jobbra, tartalmasabban, s főként hatékonyabban alakítani munkánkat.

Ebben a tanévben a plébános atya az egyháztanáccsal és a Néri Szent Fülöp iskola igazgatójával egyeztetve – a hitoktatás megújítását szeretné.

A hitoktatás ugyanis valójában apostoli feladat, az Örömhírt, Jézus evangéliumát, és a szeretetparancs lényegét visszük el, mutatjuk meg minden kisebb és nagyobb diáknak, hogy később ennek birtokában lehessenek jobb, igazabb, krisztusi felnőttek, akik Anyaszentegyházunk elkötelezett tagjai.

Egyházközségünkben a 2002/03 tanévben négy hitoktató fog tanítani. **Hernád Sándor** diakónus atyát és **Morvay Árpádné Ági** nénit már minden gyerek jól ismeri, de **Szőke Gyöngyi** nénit és **Maróti Lászlóné Gabi** nénit még nem.

Először Ági nénit és Sándor atyát kérdeztük meg, hogy a következő tanévben mik a terveik, azután Gyöngyi néni és Gabi néni nemcsak a terveiről beszél, hanem bemutatkozik, hogy aki elolvassa az újságot, az már ne úgy nézzen rájuk, mint ismeretlenekre.

Ági néni:

Ha megkérdezed, milyenek a jövő évi terveim, röviden azt tudom mondani: szolidak, de lényegre törőek.

Az elmúlt tanévben nemcsak Szentmihályon, hanem Mátyásföldön is tanítottam, ezért nem tudtam 100%-osan jelen lenni a Nériben. Mostantól nem kell elapróznom az időmet, mert sikerült megoldani, hogy teljes óraszámban a Nériben taníthassak.

Szeretném az előző évben a Nériben elindított szülői hittant folytatni, és minél több szülőt bevonni, hogy nemcsak hitbéli tudásunkat elevenítsük fel közösen, hanem ébredjen fel bennünk a vágy, hogy közösségben éljük hitünket. Úgy gondolom, ez jó és követendő példa lesz a katolikus iskolában tanuló gyermekeink számára is. A plébánián pedig mindenki megtalálhatja a számára legmegfelelőbb közösséget.

Férjemmel együtt nyugdíjas klub alakítását tervezzük. A klub lehetőséget kínál fiatalabb, még aktív életet élő nyugdíjasok számára önművelésre, tájékozódásra a világban, vidám szórakozásokra, kirándulásokra, hitük mélyítésére.

Ezen a Veni Sanctén ezekhez a tervekhez kérem a Szentlélek Isten segítségét.

Sándor atya:

Szeretném folytatni hittanjaimat az óvodában, az iskolákban, és a plébánián, heti 18 órában. Ezen kívül tervezem egy ima csoport létrehozását, beindítását a plébánián, felnőtteknek. (Közös imádság, Szentírás olvasás, megbeszélés. Szükség esetén prekatekumenátus is lehet kezdőknek, leendő katekumenek számára.) Jegyes beszélgetéseket, jegyes tanfolyamot is szoktam tartani, ezt is folytatom. Nem vagyok specialista. Végzek, amit végezhetek és tudok, amit lehet. – Úgy látszik kicsit könnyebb lesz a dolgunk körülbelül októbertől, mert addigra elkészül vadenatúj plébániánk és közösségi házunk. Nem okozhat majd gondot esetleg szimultán hittanórákat tartani egy időben több hitoktátónak, mert több helyszínen is lehet az új épületben. Remélhetőleg sikerül majd étellel megtölteni a termeket. Játékok és a különböző csoportok közötti vetélkedők, ismerkedések jelenthetik a kezdetet. Közös kirándulások, az állandó programok is fontosak. Természetesen mindezt egyeztetni kell plébánosunkkal, Zoltán atyával, és a többi hitoktatóval, továbbá a plébánián működő többi csoportokkal azért, hogy jól beilleszthető legyen az átfogó, az egész évre és tanévre szóló lelkipásztori tervbe. Mert már áll a ház, és szép is lesz minden Isten segítségével. Ám megtölteni már a mi feladatunk, Isten kegyelméből. „Ez a mi munkánk, és nem is kevés”. Isten áldását kérem hozzá.

Gyöngyi néni:

Szőke Gyöngyi vagyok, 1972-ben születtem Székelyföldön, Tusnádfürdőn. A líceumot Sepsiszentgyörgyön, a Székely Mikó Kollégiumban végeztem. Férjhez mentem, 1991 óta Budapesten élek, és két szép gyermek édesanyja vagyok, akik a Néri Szent Fülöp Általános Iskolába járnak. Budapesten elvégeztem a

Pázmány Péter Katolikus Egyetem hittanár szakát, és ez idő alatt óvónőként dolgoztam. Jelenleg második diplomámat szerzem az ELTE óvodapedagógus szakán. Évek óta hitoktatok a XVI. kerületben óvodákban, iskolákban. Több óvodásom már a Néri Szent Fülöp Általános Iskolába jár, és többen a rákosszentmihályi plébániát választották elsőáldozásuk helyszínéül. A nyár folyamán Zoltán atya által szervezett püspökszentlászlói hittantáborban a felsős gyerekekkel is megismerkedtem, és remélem, hogy szívesen járnak majd ők is hittan órára, misére.

A hitre nevelő tevékenységet, a gyermeknek legkisebb korától el kell kezdenie, ebben segítséget nyújt a hitoktató is. Rákosszentmihály és Sashalom területén lévő óvodás korosztályt idén szeretettel vezetem be a hit rejtelseibe. Az iskolában az első osztályosokat rendezett hitbeli ismeretekben és az egész életet rendezetté tevő erkölcsi beállítottságot megtanítva játékos, bábos, dramatizálás módszerekkel, énekekkel oktatom.

Minden pedagógus tudja, hogy nevelni csak jó példával lehet igazán. A keresztény nevelés legfőbb célja, hogy Jézus követői legyünk, példája és tanítása szerint alakítsuk életünket.

Kívánom, hogy a 2002/2003 tanévben minden gyermek szüleivel együtt részt tudjon venni a közös programokban, a vasárnapi diákmiséken, hogy egy igazi nagy család lehessünk.

Gabi néni:

Először én is bemutatkozom: Maróti Lászlóné vagyok. Családommal együtt Zuglóban élünk.

Férjem matematikus, és lassan 33 éve vagyunk házasságban. Két felnőtt gyermekünk van, Orsolya és Ákos. Orsinak bölcsész diplomái vannak, és külföldieknek tanít magyar nyelvet az egyetemen. Két gyermeke van: Ákos, aki most végezte az első osztályt, és Réka, aki ősztől már nagycsoportos óvodás lesz. Ákos fiunk most végzős állatorvos.

Jómagam vegyészként dolgoztam több mint 20 évig, majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hittanár szakának elvégzése után tanítani kezdtem. Először fizetés nélküli szabadságon, majd véglegesen felmondtam az előző állásom, és csak hittant tanítottam a Herminamezői Szentlélek Plébániához tartozó három általános iskola apró és nagyobb hittanosaival, és egy óvodás csoportot a templomban.

Férjemmel együtt elkötelezett közösségi emberek vagyunk, akik eddigi életünkben, és ezután is rendkívül fontosnak tartjuk a kereszténységünket közösségekben élni. A XIV., XV. és a XVI. kerületet valamint Gödöllőt magában foglaló Cursillos régió vezetője vagyok.

A bemutatkozás után néhány szót a terveimről.

Öröm, izgalom, némi szorongás – ezek az érzések vannak bennem, amikor a 2002/03-as tanévről, és Rákosszentmihályról kérdeztek.

Öröm, mert nem én szemeltem ki magamnak ezt a helyet, és az Úristen akarataként fogadtam el. S ha hívott, akkor számít rám, és olyan feladatok elvégzésére kér, amelyek Tőle valók.

Öröm, mert katolikus iskolai osztályokat is kapok, és ilyenben még nem tanítottam, csak középiskolásként tanultam a Patrona Hungariae gimnáziumban.

Öröm, mert a Hermann Ottó iskolában is megkereshetek minden olyan kicsi és nagy gyereket, aki már járt hittanra. Azokkal is szeretnék jó kapcsolatot kialakítani, akik még sohasem jártak hittanra, és ezért azt sem tudhatják, hogy milyen jó dolog Jézus Örömhírének a megismerése. Jó kis hittanos közösségek kialakításával együtt, egymást segítve indulunk el ezen a szép úton.

Valóban hivatásból lettem hittanár, és arra kérem Jézust, hogy a hivatásom örömeiből minden tanítványom részesülhessen.

Az épülő közösségi ház, az Egyházát szerető szentmihályi hívek összefogásának látható jele. Ebben a házban – gondnokként – nekem csak annyi dolgom lesz, mint a családban egy édesanyának, ahol már nagyobb gyermekek vannak: amikor szüksége van rám valakinek, akkor ott lenni és segíteni, egyébként meg valamitől mindig rendben menjenek a dolgok. Már alig várom, hogy a sokféle közösség benépesítse a szép házat, és mindenki valóban otthon érezze magát benne.

S hogy miért van bennem izgalom? – mert ilyen a természetem.

A szorongás pedig azért, mert ahogyan most végiggondoltam az jutott eszembe: de hogyan tudom én mindezt jól elvégezni?

Saját erőmből semmiképpen, de én tudom Kiben hiszek, s azt is megtanultam a cursilloban: Krisztus és én abszolút többségben vagyunk.

Tanév kezdettől a templom zenei életében is változás lesz

Szeptember 1-től templomunkban a kántori teendőket Dolhai Béla végzi. Természetesen őt is megkerestük, és megkértük mutakozzon be, mondja el terveit, amelyeket új állomáshe-lyén szeretne megvalósítani.

Először bemutatkozom: Dolhai Béla vagyok, 1974-ben születtem, és Kistarcsán lakom.

Önálló családom még nincs, nőtlen vagyok.

Elkötelezett keresztény zenész vagyok. A középiskola elvégzése után az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Tanárképző Szakán ének-zene karvezetés szakon végeztem.

Elvégeztem a Gödöllői Zeneiskola Hegedű Tanszakát, és a Kispesti Zeneiskola Orgona Tanszakát.

A Budapesti Kántorképzőn okleveles kántorként végeztem.

Eddig két munkahelyem volt: 1998-tól 2001 januárig a Bp. XIII. Tripolisz Szent Mihály templomban dolgoztam kántorként, majd 2001 januártól 2002 júniusáig a Szociális és Családügyi Minisztériumban kabinet referensként.

Szeptembertől a Néri Szent Fülöp iskolában napközis tanár és a plébánián kántor leszek.

A terveimről röviden annyit, hogy mindkét feladatkörben az ének-zene szeretetét, megszerettetését tartom a legfontosabbnak.

Gödöllői tanulmányaim idején aktív tagja voltam a gitáros énekkarnak, és Dékány Endre

tanár úrral együtt vallom: „*nincs olyan, hogy könnyű, vagy komoly zene, ZENE az, ami jó, és értékes, a többi nem zene.*”

Az iskolában oly módon szeretnék a gyerekekkel kapcsolatot kialakítani, hogy énekelni ne csak a kötelező iskola misékre jöjjenek el, hanem bármikor szívesen és örömmel jöjjenek énekelni a templomba – szüleikkel, testvéreikkel együtt – az Úr dicsőségére.

Szeretnék a plébániához tartozó gyerekekből scolát (diákmisén rendszeres szolgálatot végző gyermekénekkar) szervezni.

A templomban már jól működő vegyeskar munkáját énekkel és orgonával segíteni, hogy orgonakíséretes művek előadására is legyen lehetőség.

A szentmise előtt negyed órával az Éneklő Egyház énekeit együtt énekelni a hívekkel, hogy aki még nem ismeri ezeket, az is bátran be tudjon kapcsolódni a szentmise szép liturgikus énekeibe.

Mielőbb szeretnék összeismerkedni a plébániánkhoz tartozó zenészekkel, hogy meghívott vendégekkel közösen szép egyházzenei áhitatokat is tudjunk szervezni.

Röviden ennyi, az újabb feladatok valószínűleg az idő múlásával érlelődnek, alakulnak a plébános atya és a kedves hívek kívánságainak megfelelően.

Óír-kelta esti ima az angyalokhoz

Krisztus, élő Isten Fia, szent angyalaid, vigyázzák álmunkat, pihenésünket, fehérlő ágyunkat. Mutassanak nekünk szendergésünkben igazi álmoképet, világmindenség fenséges fejedelme, nagy titokzatos Király!

Sem démonok, sem baj vagy pusztulás, sem gonosz álmok ne zavarhassák pihenésünket, mély, zavartalan álmunkat.

Szent legyen ébredésünk, munkánk és egész napunk, amint az álmunk és pihenésünk zavartalan és szüntelen.

(Kr. u. 1000 körül)

100 éves Szentmihály

*A rákosszentmihályi templom és a község 100 éves évfordulója:
a templomi ünnepségek rendje*

„Elfut a víz, és csak a kő marad...”

**2002. szeptember 21-én,
szombat este 7 órakor**

Irodalmi és egyházzenei ünnepségnyitó hangverseny a templom és a kerület 100 éves évfordulójára.

Fellépő művészek:

- **Sellei Zoltán** – előadóművész, a Kossuth rádió katolikus műsorának munkatársa
- **A Magyar Nemzeti Énekkar Pannónia Hangja énekegyüttese**
- **Ötvös Csilla** – a Magyar Állami Operaház magánénekes (Bartók- és Pásztory-díjas)
- **Hegedűs Valér** – orgonaművész

Műsoron: Bach, Mozart, Mendelssohn, Liszt és magyar szerzők művei; valamint Vörösmarty Mihály, Wass Albert és egyéb irodalmi alkotások.
A belépés ingyenes!

„Emeljük fel szívünket!”

Lelki előkészület az ünnepre

Szeptember 22. vasárnap 11 óra: ünnepi szentmise, melyet Keszthelyi Ferenc váci püspök atya tart. Templomunk 1993-ig a váci püspökséghez tartozott, ezért a lelki előkészületeket a váci püspök nyitja meg!

Ezen a héten minden este 6 órakor egy egykórton itt szolgált pap tart szentmisét és szentbeszédet. Valódi nagymissziót, nyolcadot tartunk!

Szeptember 23. hétfő este: Neruda Károly

– fogadó csoport a Szeretetláng

Szeptember 24. kedd este: Gyimóthy Gábor

– fogadó csoport az ifjúsági hittan és az ifjúsági énekkar

Szeptember 25. szerda este: Urbán Gábor

– fogadó csoport a nagy énekkar

Szeptember 26. csütörtök este: Vitai Attila

– fogadó csoport a Néri iskola, tanárok, szmk

Szeptember 27. péntek este: Talapka István

– fogadó csoport a Kovász Egyesület és a cserkészek

Szeptember 28. szombat este: Tamási József

– fogadó csoport az egyháztanács, szülők csoportja

A misék után beszélgetések lesznek az atyákkal a Néri iskola ebédlőjében.

Szent Mihály ünnepe

Szeptember 29. vasárnap

10 órakor ünnepi szentmise, majd körmenet, melyet Paskai László bíboros úr tart.

12 órakor az új közösségi ház, plébániaépület ünnepélyes átadása. Az ünnepségre meghívunk minden közreműködőt, polgármestert, országgyűlési képviselőket, püspököket. Az ünnepség után agapé, kis vendéglátás az új nagyteremben és a téren. Ezt követően egész délután – este kirakodóvásár, vigasságok lesznek a Templom téren, és a Hősök terén is!

„Te és az Isten”

(Jöjj, mondjunk hálaszót!)

Ünnepségzáró est a templomszentelés eredeti napjának évfordulóján,

2002. október 5-én, szombat este 7 órakor

Ének, orgona és irodalom

Fellépő művészek:

- **Bitskei Tibor** – Kossuth díjas színművész
- **Csák József** – a Magyar Állami Operaház magánénekes
- **Máté Ottilia** – énekművész
- **Portisch Lajos** – énekművész
- **Hegedűs Valér** – orgonaművész

Műsoron: Bach, Stradella, Bizet és Liszt zene-művek; Móra Ferenc, Wass Albert, és Reményik Sándor művei.

A belépés ingyenes!

Hírek, információk

Bérmálkozási hittan

Szeptember 13-án, péntek este 7 órakor lesz az első béрма hittan a templomban. Minden bérmálkozendó pontos megjelenésére számítunk! Új jelentkezők csak a jövőre induló új bérmálkozási előkészítőbe kapcsolódhatnak be. A bérmálkozási lelkigyakorlat minden bérmálkozó számára kötelező program: október 11–13. péntek estétől vasárnap délutánig Iszkaszent-györgyön.

Hittanórák

Ifjúsági hittan szeptember 12. csütörtök estétől lesz, este ½ 8 órakor!

A templomi és az iskolai hittanórák rendje megtekinthető a faliújságon.

Gyermekénekkar, szköla

Templomi gyermekénekkart, szkölát szeretnénk beindítani, az új kántor, *Dolhai Béla* vezetésével. A jelentkezőket a 9 órai misék után várjuk, második osztályos kortól felfelé. Nem csak lányok, jó hangú fiúk jelentkezését is várjuk!

Ministránspróba, ministránsfoglalkozás

Ettől az évtől kezdődően csak az lehet ministráns, aki jár ministránsfoglalkozásokra. A ministránsfoglalkozásokon elért eredmény alapján lesz: kezdő ministráns, ministráns, lektor, akolitus, ill. keresztyvő. Ministránsfoglalkozások hetenként lesznek, csütörtök délután 4-kor a kezdőknek, 5-kor a haladóknak. Új fiúk jelentkezését is várjuk!

Felnőtt hittanok, bibliaóra, nyugdíjasklub

Az új közösségi házban sokféle csoportot szeretnénk indítani, és a templomban is új imacsoporthoz. Mivel a következő hetek lelki programja gazdag, a 100 éves évforduló ünnepe miatt, a felnőtt csoportok, bibliaóra, programjai október 7-től kezdődően indulnak!

Felnőtt énekkar

A templomi felnőtt énekkar is új tagokat toboroz. Mindenkit hívunk a szerda esténkénti 7 órai próbára a templomba. (Aki akar és szeret, az rá is ér énekelni.)

Gitáros énekkar

Gyere énekelni a gitáros énekkarba! Próbák szombat esténként ½7-től lesznek!

Használtruha-átvétel

A használt ruhák átvétele a közösségi ház teljes elkészültéig szünetel. Valószínűleg október 10-e után lehet majd hozni használt ruhákat, a megjelölt időpontokban!

A szentmisék rendje

Szeptember elsejétől ismét lesz vasárnap 11 órai szentmise, így a szentmisék rendje: hétköznap este ½ 7 óra, vasárnap délelőtt 9; 11 és este ½ 7 óra. Figyelem! Szeptember 21. szombattól kezdődően az esti misék fél órával korábban kezdődnek, este 6 órakor.

Szeptember 21-től a miserend: Hétköznap este 6, vasárnap reggel 9, 11 és este 6 óra. Elsővasárnapokon, így október 6., november 3., december 1., vasárnap 8 órakor Néri iskolamise lesz, ezért a 9 óra mise elsővasárnapokon negyed órával később, 9.15-kor kezdődik!

Irodai szolgálat

(Iroda szeptemberben még a sekrestyében, októbertől a plébánián) Irodai asszistens: Morvay Árpád
Hétfő-szerda-péntek: délelőtt 10–13 óráig;

kedd-csütörtök: délután 16–18 óráig

Telefon-fax: 405–5869

E-mail: szmihaly@tzteam.hu

Honlap: www.tzteam.hu/szmihaly

Új lelkész a csömöri úti kápolnában

Kaposi István atya halála után a szervita nővéreknél új lelkész lesz szeptember 1-től: *Bárany József* atya, aki németországi misszióból jön haza nyugdíjas papként.

Zarándoklat

A szeptember 8-i zarándoklat a Baja melletti Vodicára, *Máriakönyvére* reggel 6 órakor indul a templom mögül, a Gelléri utcából. A fájós lábúak hozzanak magukkal kis széket a szabadtéri szentmisére, melyet *Bíró László* püspök atya fog tartani. Hazaérkezés este ½ 9 óra körül.

Fülöp Dezső atya halálának évfordulója

Dezső atya 2000. szeptember 9-én halt meg. Halálának 2. évfordulóján szeptember 7-én szombat este ½ 7-kor *Neruda Károly* atya mutat be érte szentmisét templomunkban.

Kaposi István atya halála

Kaposi István atya, a Csömöri úti Fájdalmas Szűzanya templomigazgatóság lelkésze augusztus 2-án elhunyt. Temetése augusztus 14-én volt a kispesti temetőben. István atya nagyon sokszor helyettesített templomunkban, sokan csak *csendes atyának* hívták, hisz halkán beszélt. István atyáról megemlékezés a következő búcsúi számunkban lesz.

A 100 éves évfordulóhoz kapcsolódó hírek Misszió, búcsú

Minden templom bejáratánál látható egy missziós kereszt, általában régi évszámokkal. Nálunk is a legutolsó évszám 1947. Most viszont új évszám kerül rá: 2002. Hisz rendes nagy missziót tartunk! Ahogy a mellékelt 100 éves évfordulás programlapon olvasható: nyolc napon keresztül lesz lelki program. Aki a teljes nyolc napot végig követi, gyón, és naponta áldozik, részt vesz a miséken, teljes búcsút nyerhet! Nem kell elzarándokolni sem Rómába, sem Lourdesba, sem Medjugorjéba, most templomunkban is ugyanaz a kegyelmi erő megszerezhető. Szeptember 22–29 között naponta más-más pap fog misézni, prédikálni, minden nap lesz gyóntatás.

Ugye sokan eljönnek nagy missziókra? Szólj ismerőseidnek, barátaidnak is a lehetőségről!

Pénzbeli segítség kérés

Az építkezés befejezéséhez, a szeptemberi átadáshoz még kb. 1,5 millió Ft-ra lenne szükség. Természetesen ez nem a teljes hiány, hisz a jó teljesítési garancia 5%, ezt a jövő szeptemberben kell kifizetnünk, ez öt millió Ft, ez sem áll még rendelkezésünkre. Ki tud még segíteni? Sok-sok téglajegy megvásárlására lenne még szükség! – Az építkezés nagyon olcsó áron, szükségslakás ár alatt 135 000 Ft/négyzetméter áron valósul meg, kiváló minőségben a legkorszerűbb anyagokból. Az egyházmegye 8 millió forint adományt adott, és meghitelezte a 20 millió forint visszatérítendő áfát.

Fizikai munka, bútorok az új közösségi házba, kertrendezés

Az új közösségi ház elkészültével sok hívőtől kérnénk segítséget. Ahogyan márciusban kipakoltunk a régi épületből, most majd vissza is

kell hurcolkodni! Persze a pontos időpontot még nem tudjuk. Rendezni kellene a kertet is. Valószínűleg szeptember 28. szombat lesz a kertrendezés napja. Kérnénk kapával, és egy-egy virággal, tujával, fenyővel, gyümölcsfa csemetével, kinek mije van, munkára, kertrendezésre segítőket!

Az új közösségi házba rengeteg bútor is kellene! Székek, asztalok, sőt ágyak, szekrények is! Hittantermi berendezések. Akinek van jó állapotban levő használaton kívüli bútora, szívesen vennénk felajánlást a közösségi ház javára!

Nyolc napos ünnepségsorozat

Szeptember 22–29 között nagy nyolcadot tartunk!

Minden estére a nyolcad alatt más-más papot hívtunk, aki egykoron itt szolgált. A szentmisék után találkozási lehetőség lesz az atyákkal a Néri iskola ebédlőjében. Házigazdának minden estére egy-egy templomi csoportot kérünk. A házigazda csoport neve is olvasható a programban a vendég atyák neve mellett!

A kerületi ünnepségek egészen december 7-ig tartanak, hiszen Rákosszentmihály 100 éve decemberben vált le Csömörrel.

Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus
Plébánia időszaki lapja

Felélős kiadó: Horváth Zoltán plébános

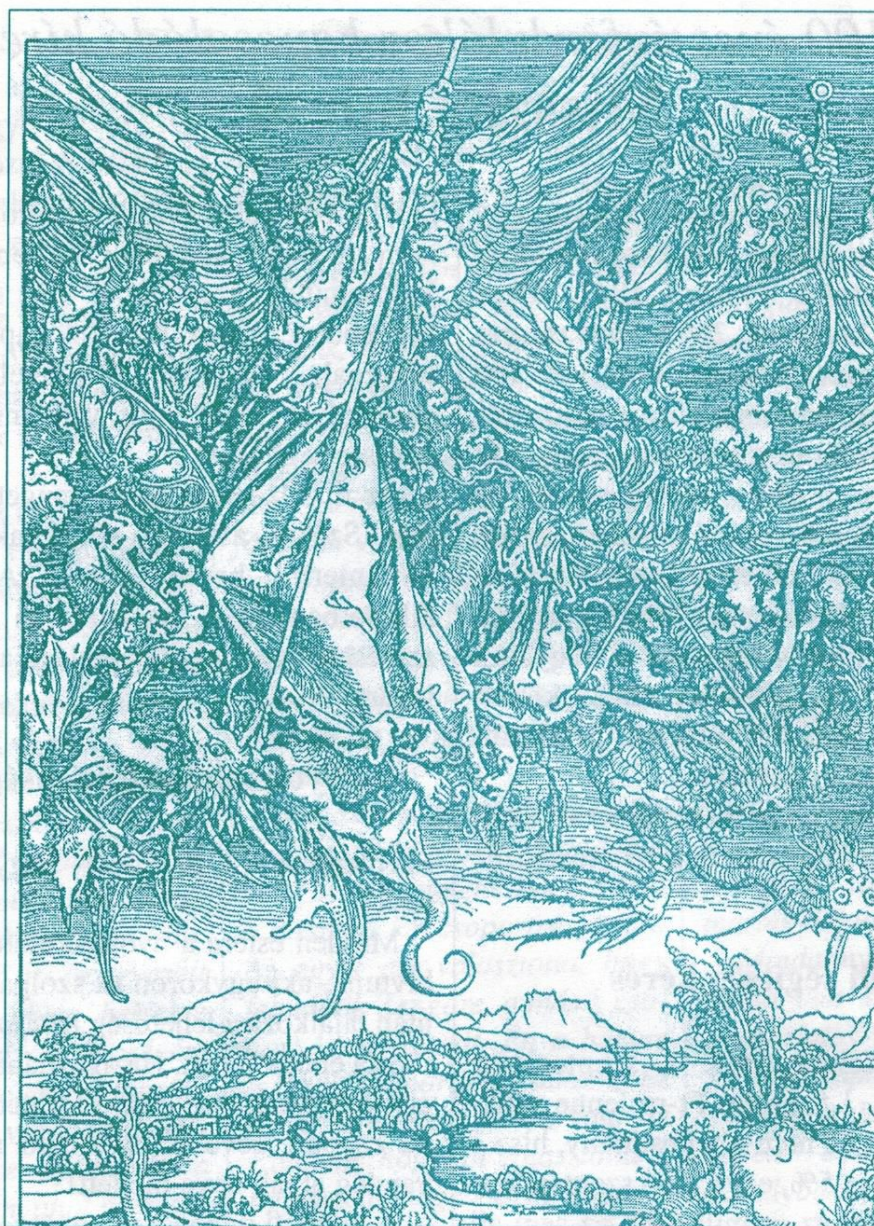
Szerkesztő: Maróti Lászlóné Gabi

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna

Nyomda: Graphic nyomda, Nagytarcsa

Megjelent 1000 példányban.

A következő szám a 100 éves búcsúra,
2002. szeptember 29-re jelenik meg.

Albrecht Dürer: Szent Mihály arkangyal harca a sárkánnyal; fametszet, 1498.

Ima az angyalokhoz

Gyullaszd fel bennünk, Uram szent angyalaid által a te szereteted izzását és az örök odaadás lángját, hogy mindig újra legyőzhess a világot és dicsőíthess az atyát bennünk és általunk is mindörökké Ámen.

Szalézi Szent Ferenc angyal imája

Szent Mihály angyal! Neked adom ma szívemet, ad tovább üdvözítő Jézusomnak, legyen teljesen az övé! Védelmezőnk vagy életünkben, légy vigasztalónk halálunkban is. Erősíts hitemet, szilárdíts meg reményemet és így gyújts szívemben isteni szeretetet. Eszközöld ki számomra, hogy múltam ne aggasszon, jelenem ne nyugtalanítson, és a jövőtől ne féljek! Erősíts meg majdan halálküszdelmemben, bátoríts türelemre, tarts meg békében. Szerezd meg a kegyelmet, hogy utolsó ételem az angyalok kenyere legyen, utolsó szavam Jézus, Mária József; utolsó leheletem a szereteté legyen, és jelenléted szolgáljon utolsó vigasztalásul. Ámen.